

Ce este transformarea vieții (convertirea)?

Ce este transformarea vieții (convertirea)?

Biblia, prezintă o imagine izbitoare și frumoasă a ceea ce putem să numim convertire adevărată. Ce este convertirea? Fie omul ce-o fi: iudeu, grec, barbar, scit, american, arab, tigan, roman, rob sau liber, ortodox sau catolic; pe scurt, indiferent de naționalitate, sau de crezul teologic, el trebuie să fie convertit, altfel el să aflu pe drumul larg care are drept destinație iadul vesnic. Nu este nici un om născut creștin în adevăratul sens al cuvântului. La fel, nimeni nu poate deveni creștin prin educație. Este o greșeală fatală, o amăgire mortală, o înșelăciune din partea dusmanului sufletelor noastre pentru orice om care crede că poate să fie creștin fie prin naștere sau prin educație, sau că poate să fie făcut creștin prin botezul cu apă sau prin orice altă ceremonie religioasă indiferent de numele acesteia. Un om devine creștin numai prin convertire (transformare) divină. Aș vrea să accentuez în mod deosebit și să pun în atenția tuturor celor pe care îi privește lucrul acesta, urgența și absolută necesitate a unei convertirii adevărate la Dumnezeu, a oricărui om. Aceasta nu poate fi trecut cu vederea.

Este o nebunie din partea oricui încerca să ignore ori să ironizeze importanța convertirii. Pentru o ființă nemuritoare, una care are în față o eternitate fără sfârșit, a neglija o asemenea întrebare atât de solemnă ca cea a convertirii este cea mai mare greșeală de care cineva poate să fie vinovat. În comparație cu însemnătatea acestui subiect, toate celelalte lucruri sunt lipsite de importanță. Nenumăratele subiecte care antrenează gândurile și absorb energia oamenilor pe scena aglomerată a lumii, nu sunt nimic altceva decât un fir de praf pe o balanță în comparație cu subiectul mare al convertirii sufletului la Dumnezeu. Toate speculațiile lumii comerciale, toate schemele sau procedeele de a face bani, problema atât de presantă a unei investiții profitabile, toate căile care urmăresc plăcerea: teatrul, concertul, sala de dans, sala de biliard, masa unde se joacă cărți, masa unde se aruncă zarurile, cursele, vânătoarea, barul, toate aceste lucruri fără număr după care inima nesatisfăcută tânjește, nu sunt altceva decât roua diminetii, aburul de deasupra apei, fumul cosului, frunza uscată a toamnei. Toate pier și lasă în urmă un gol dureros. Inima rămâne nesatisfăcută, iar sufletul nemântuit pentru că nu este convertit.

Ce este de făcut? Impresionantă întrebare! Ce rămâne la sfârșitul scenei acesteia de entuziasm comercial, de lupte și ambiții politice, de alergătură după bani și plăceri? Omul trebuie să se infatiseze înaintea morții! "Îți este rânduit omului să moară o singură dată." Nu există nici un rabat de la acest lucru. Nu există rezerviști în acest război. Toată bogăția universului n-ai putea să cumperi pentru cineva amânarea momentului când mâna fără milă a dusmanului vine să-l înșfăce. Toată știința medicală, toate sentimentele și atitudinea binevoitoare a rudelor și a prietenilor, toate lacrimile lor, toate suspinele lor, toate rugăciunile lor, nu pot să dea la o parte înfricosătorul moment ori să-l facă pe regele terorii să bage în teacă teribila sa sabie. Moartea nu poate fi dată la o parte prin nici o artă a oamenilor. Trebuie să vina acel moment când legătura dintre inimă și fascinantele scene ale vieții umane se întrerupe. Prieteni iubiti, cai pline de plăcere, obiecte poftite, toate trebuie lasate. O mie de cuvinte nu pot să îndepărteze această lovitură. Moartea trebuie privită drept în față. Este un mister îngrozitor, un fapt înfriorător, o realitate crudă și uscată. Ea stă, în plinătatea ei, în față fiecărui bărbat sau femeie neconvertit, în față fiecărui copil deasupra caruia canopia cerului, (și este o problemă de timp: ore, zile, luni sau ani) când granița care separă timpul cu toate căile lui goale și lipsite de orice continuitate, de eternitate cu realitățile ei splendide și strălucitoare. Ce este de făcut? Să lasăm Scriptura să ne răspundă. Nimic altceva nu poate să o facă.

Oamenii ne vor răspunde în conformitate cu propriile lor noțiuni lipsite de continuitate. Ei vor încerca să ne convingă, că după moarte vine neantul, anihilarea. "Să mâncăm și să bem pentru că mâine vom muri". Ce înșelăciune oarbă! O deziluzie înfriorătoare! Visul nebunesc al imaginației umane orbită de Dumnezeu al acestei lumi! Cum poate fi un suflet nemuritor anihilat? Omul în grădina Edenului a devenit posesorul unui suflet, al unui duh nemuritor. Domnul Dumnezeu a suflat în narile lui suflare de viață, și omul a devenit un suflet viu, nu un suflet mort. Sufletul trebuie să trăiască pentru totdeauna. Convertit, sau neconvertit are în față doar eternitatea. Cât de mare greutate ar trebui să aibă această idee, această considerație asupra fiecărui suflet care meditează la aceste lucruri! Nici o minte umană nu poate să îi înțeleagă imensitatea. Este deasupra înțelegerii noastre, dar nu deasupra credinței. Să lasăm să ne vorbească vocea lui Dumnezeu. Ce ne învață Scriptura? Un singur rând din Sfânta Scriptură este îndeajuns pentru a șterge, pentru a da la o parte zece mii de argumente și de teorii ale minții umane. Oare într-adevăr moartea anihilează? Niciodată. "Pentru că este rânduit oamenilor să moară o singură dată iar după aceea vine judecata". Subliniază aceste cuvinte: DUPĂ ACEEA VINE JUDECATA!! Și lucrul acesta se aplică doar celor care mor în pacatele lor, doar celor necredincioși.

Pentru creștini judecata a trecut pentru totdeauna așa cum Scriptura învață în multe locuri. Este important de subliniat lucrul acesta pentru că mulți oameni ne spun că atât timp cât viața eternă este în Hristos, toți cei care nu sunt în Hristos vor fi anihilați. Nu așa spune însă Cuvântul lui Dumnezeu. Există judecata după moarte. Și care va fi sfârșitul? Din nou Scriptura vorbește într-un fel pe cât de solemn, pe atât de clar: "Și am văzut un tron mare alb, și pe Cel care sedea pe el, dinaintea Caruia pământul și cerul au fugit și nu s-a mai găsit loc pentru ele. Și i-am văzut pe cei morți, mari și mici, stând în picioare înaintea tronului; și au fost deschise niste cărți. Și a fost deschisă alta carte, care este a vieții. Și morții au fost judecați după cele scrise în cărți, potrivit faptelor lor. Și marea a dat înapoi pe morții care erau în ea; și Moartea și Locuința morților au dat înapoi pe cei care erau în ele; și au fost judecați fiecare potrivit faptelor lor. Și Moartea și Locuința morților au fost aruncate în iazul de foc. Aceasta este a doua moarte: iazul de foc. Și dacă cineva nu a fost găsit scris în cartea vieții, a fost aruncat în iazul de foc." Apocalipsa 20,11-15. Cuvintele acestui pasaj sunt extrem de clare și de simple. Dificultatea sau neînțelegerea nu își au locul niciodată în față acestui text. Pentru toți cei care își au numele scrise în cartea vieții nu există judecata în nici un fel. Pentru cei ale căror nume nu sunt scrise în cartea vieții, ei vor fi judecați după faptele lor. Și ce va urma după aceea? Anihilarea? Niciodată. Ci iazul cu foc. Și aceasta pentru totdeauna. Pentru eternitate. O persoană neconvertită indiferent de cine sau ce este are în față moartea, judecata și iazul de foc, și fiecare bataie a inimii sale îl aduce mai aproape și mai aproape de aceste realități îngrozitoare. Mai sigur decât răsăritul de soare într-un anumit moment, mâine dimineață de exemplu, este pentru cititorul nostru trecerea în eternitate și dacă numele sau nu este scris în cartea vieții, dacă el nu este convertit, dacă el nu este în Hristos, el va fi judecat cu siguranță în conformitate cu faptele sale și sfârșitul sigur al acestei judecati va fi iazul cu foc. În timpurile fără sfârșit ale eternității

S-ar putea ca să te mire de rămânerea mea îndelungată la o temă atât de îngrozitoare. S-ar putea ca să-ți pui următoarea întrebare: va converti acest articol oamenii? Dacă nu îi converteste s-ar putea ca să-i conducă la gândul de a lua în serios nevoia lor de convertire. S-ar

putea de asemenea ca sa te conduca la a vedea iminenta pericolului în care te gasesti. S-ar putea sa-ti induca dorinta de a fugi de mânia care urmeaza sa vina. De ce binecuvântatul apostol Pavel discuta cu Felix despre acest subiect al judecatii care urma sa vina? Cu siguranta pentru a-l convinge sa se întoarca de la caile sale rele si sa traiasca. De ce binecuvântatul nostru Domn, El însusi, cu atât insistenta aducea în fata ascultatorilor Sai, realitatea solemnă a eternitatii? De ce El atât de des a vorbit despre viermele care nu moare si despre focul care nu se stinge? Cu siguranta ca avea ca scop trezirea lor, cercetarea lor, sensibilitatea simtului pericolului în care se gasesc pentru ca sa poata sa fuga si sa-si gaseasca adapostul, odihna în speranta care era pusa înaintea lor.

Suntem noi mai intelepti decât El? Suntem noi mai blânzi? Am gasi noi o cale mai buna ? Sa-mi fie oare teama sa insist în fata ta asupra acestei teme solemnă cu care Domnul însusi insista asupra oamenilor care au trait in timpul Sau? Sa ne ferim oare din politete de ofensare a urechilor oamenilor care trebuie sa auda aceasta declaratie plina, si anume ca toti cei care mor neconvertiti trebuie în mod inevitabil sa stea în fata marelui tron alb si apoi sa fie aruncati în iazul cu foc? Dumnezeu sa ma fereasca de acest lucru. Nu trebuie sa fie asa. Fac o chemare solemnă catre tine pentru a-ti îndrepta întreaga atentie spre aceasta problema atât de importantă a mântuirii sufletului tau. Fie ca nimic sa nu te îndrepte spre neglijarea acestei probleme; nici grijile, nici placerile, nici datoriile nu trebuie sa-ti ocupe atât de mult încât sa ascunzi din fata privirilor tale înaltimea si seriozitatea profunda a acestui subiect. "Caci ce i-ar folosi unui om sa câstige toata lumea daca si-ar pierde sufletul? Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul sau?" Si daca esti un nemântuit, un neconvertit, te rugam în mod fierbinte sa meditezi la aceste lucruri si am dori ca ele sa-ti trezeasca simtul nevoii de a fi convertiti in siguranta la Dumnezeu. Aceasta este singura cale de a intra în împaratia Sa. Asa ne spune în mod clar Domnul nostru Hristos si noi suntem încredintati ca stim macar acest lucru, ca nici un cuvânt, nici una dintre zicerile Sale sfinte nu vor trece niciodata. Cerul si pamântul vor trece, dar Cuvântul Sau nu va trece niciodata. Toata puterea pamântului si a iadului, oamenii si demonii nu pot goli cuvintele Domnului nostru Isus Hristos. Pentru tine nu exista decât 2 lucruri: convertirea aici, sau condamnarea eterna dupa aceea.

Astfel stau lucrurile daca ne dorim calauziti de Cuvântul lui Dumnezeu; si în privinta acestui subiect, este oare posibil ca sa fiu prea insistent, prea vehement, prea lipsit de înțelepciune, insistând asupra ta, suflet neconvertit ,fie prin voce, fie prin scriere, cu privire la necesitatea indispensabila, acest moment unic al fugii de mânia care urmeaza sa vina, al fugii la Acel binecuvântat Mântuitor care a murit pe cruce pentru mântuirea noastra, care sta cu bratele deschise pentru a-i primi pe toti ca sa vina si care declara prin harul Sau dulce si pretios: "Pe cel ce vine la Mine nicidecum nu-l voi izgoni afara"?

clickbible.org